



ת"פ 14628/10/13 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד רן קנדי

בית משפט השלום בכפר-סבא

ת"פ 14628-10-13 מדינת ישראל נ' קנדי(עציר)

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא

ע"י ב"כ עו"ד אבישי רובינשטיין

נגד

רן קנדי ת.ז. *** (עציר)

בעצמו

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של **תקיפת עובד ציבור**, בניגוד לסעיף 382א(א) יחד עם סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. על פי העובדות במועד הרלוונטי היה הנאשם אסיר בבית סוהר רימונים. ביום 8.5.13 בשעה 08:39 שהה הנאשם באגף 9 תא 20. בנסיבות המתוארות נכנס לתא מפקד אגף 9, כלאי גדיר חוסיין (להלן - **המתלונן**) והעיר לנאשם על מצב הנקיון בתא וביקש לנקותו. בתגובה אמר הנאשם למתלונן: "אתה מטומטם" והיכה אותו בבטנו במכת אגרוף. בהמשך ניגש המתלונן יחד עם סוהר נוסף לנאשם, כבלו את ידיו באזיקים וביקשו לקחת אותו למחיצת הפרדה. מיד ובסמוך היכה הנאשם את המתלונן פעם נוספת במכת אגרוף בבטנו.

השתלשלות העניינים במשפט

2. השתלשלות העניינים בתיק זה היתה מעט חריגה, כמפורט להלן:

- כתב האישום הוגש ביום 16.9.13.

- ביום 9.2.14 התייצב הנאשם לשיבת ההקראה כשהוא ללא נעליים לרגליו ובית המשפט התרה בו כי לא יתיר לו לשבת יחף באולם אם אינו סובל מבעיה רפואית. היות ובתיק חובת ייצוג, ביקש הנאשם שימונה לו סניגור ציבורי ממחוז

עמוד 1



תל-אביב, מקום מגוריו. בהמשך, סירב הנאשם לחתום על טופס של הסניגוריה הציבורית ובית המשפט הורה על מינוי סניגור ציבורי, כאשר ענין תשלום האגרה יתברר בין הנאשם לסניגוריה הציבורית. הסניגוריה הציבורית התורנית, אשר נכחה באולם, ביקשה דחייה לצורך צילום חומר הראיות ועל מנת שתיבחן בקשת הנאשם למינוי סניגור ציבורי ממחוז תל-אביב. הדין נדחה ליום 6.7.14.

- לדין ביום 6.7.14 התייצבו הנאשם והסניגור שמונה לו מטעם הסניגוריה הציבורית, עו"ד רועי לנג, אך הנאשם - אשר ככל הנראה שוב הגיע יחד לאולם בית המשפט - עזב את בית המשפט לפני שהתקיים הדין בעניינו. בעקבות זאת הוצא כנגדו צו הבאה והדין נדחה ליום 21.9.14.

- לדין הנדחה לא התייצב הנאשם, וסניגורו הצהיר שהוא בקשר עם הנאשם באמצעות המייל ושעדיין אותו אודות מועד הדין, אך הנאשם אמר לו שקיבל את המייל רק ביום הדין ועל כן לא יוכל להתייצב. צו ההבאה שהוצא בעניינו של הנאשם חודש והדין נדחה ליום 24.12.14.

- ביום 23.12.14 - ולאחר שב"כ המאשימה הצהירה כי המאשימה מנסה לבצע את צווי ההבאה שהוצאו כנגד הנאשם ללא הצלחה - הותלו ההליכים כנגד הנאשם לצורך איתורו והוצא כנגדו צו מעצר.

- ביום 13.4.15 התקבלה הודעת הנאשם לפיה חשש לא הגיע לדין שנקבע ליום 21.9.14 היות וקיבל מייל מאת סניגורו המודיע לו על מועד הדין אך ביום 18.9.14. עוד הוסיף שלא התייצב "משום חשש שאעצר בגין עניינים אחרים מן הנידון". את כתובת המייל שלו סירב הנאשם למסור שכן לטעמו היא "באה בגדרי החסיון ואינני מתיר לבא-כוחי למסרה".

- ביום 15.11.15 נעצר הנאשם על ידי המשטרה בענין אחר והוא שוחרר ביום 17.11.15 בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא בפיקוח.

- ביום 25.11.15 חודשו ההליכים כנגד הנאשם בתיק זה ודין מענה נקבע ליום 29.11.15.

- לדין שנקבע לא הספיקה המאשימה לבצע זימון במסירה אישית והדין נדחה ליום 7.2.16.

- בדין הנדחה טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם לא מאתר על ידי המאשימה והדין נדחה ליום 8.5.16.

- ביום 18.9.16, ולאחר שלא צלחו נסיונות המאשימה לאתר את הנאשם, הותלו ההליכים כנגדו, בשנית.

- ביום 14.11.16 נעצר הנאשם על ידי המשטרה בענין אחר והוגשה בקשה לחידוש ההליכים בתיק זה. ביום 15.12.16 קבע בית המשפט מועד לדין בבקשה לחידוש ההליכים ליום 29.1.17. בהמשך, בעקבות קיומם של דיונים מקבילים בעניינו של הנאשם בשני בתי משפט, נדחה הדין ליום 1.2.17.

- באותו מועד, הובא הנאשם על ידי שב"ס וחודשו כנגדו ההליכים. כמו כן, נקבע דין מענה ליום 15.2.17. במעמד הדין טען הנאשם את הדברים הבאים - **"רציתי לשבור כלים, למרות שאין לי עו"ד, להעמיד אתגר בפני המערכת המשפטית אם היא עושה צדק או נוהגת על פי דין מעוות. אני קיבלתי אגרוף, החזרתי אגרוף. קיבלתי אגרוף, החזרתי אגרוף. זה מה שהיה. זה הסיפור של כתב האישום ואת זה אני אומר בלי להתייעץ עם עו"ד. מבחינת הצדק גרידא לא צריך לעשות לי כלום"** (עמ' 1).



- ביום 19.2.17 (הדיון נדחה בשל בקשתו של עו"ד לנג) הובא הנאשם על ידי שב"ס והתקיים דיון מענה. במהלך הדיון טען עו"ד לנג כי הנאשם מבקש למסור את תשובתו לכתב האישום בעצמו. הנאשם, מצדו, ביקש להשיב בכתב, אך בית המשפט חייב אותו להשיב בעל-פה. בהמשך, ביקש הנאשם שתשובתו לכתב האישום לא תימסר לידי התביעה ושיתאפשר לו להכתיב את התשובה במדויק. בית המשפט דחה בקשתו הראשונה של הנאשם והבהיר כי תשובת הנאשם תירשם במדויק בפרוטוקול. בשלב זה הצהיר הנאשם: **"לאור דחיית הבקשה הראשונה אני לא אמסור תשובה"**. בית המשפט פירש דבריו של הנאשם ככפירה כללית בעובדות כתב האישום והורה לנאשם למסור איזה מעדי התביעה יש להעיד. בשלב זה, ולבקשת ב"כ הנאשם, קיים בית המשפט דיון מקדמי לפי סעיף 143א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, כשבסופו ביקש ב"כ הנאשם לקבוע את התיק לשמיעת ראיות. במהלך הדיון התרה בית המשפט בנאשם "עשרות פעמים" שלא להתפרץ לדברי בית המשפט והוא המשיך לעשות כן, על כן, הוצא מאולם בית המשפט. ב"כ הנאשם מסר כי ההגנה תטען למחדלי חקירה משמעותיים, וביניהם, שיהיו מהותי בגביית הודעות המתלוננים בתיק; חסר בגביית גרסאות של אנשים שנכחו בארוע; וחסר בתיעוד של מצלמות האבטחה. ב"כ הנאשם הבהיר כי הנאשם אוסר עליו למסור בשמו מענה לכתב האישום וכן כי ברצונו לחקור את העדים בעצמו. במצב דברים זה, קיים קושי לא מבוטל בייצוגו של הנאשם על ידי הסניגוריה הציבורית והנושא יבחן. המשך הדיון נקבע לשמיעת הראיות לפני ליום 5.3.17 (ראה פרוטוקול הדיון לפני כב' הש' מיכאל קרשן מיום 19.2.17 (עמ' 12-15)).

- ביום 21.2.17 הוגשה בקשה על ידי סגן הסניגוריה הציבורית של מחוז מרכז לשחרור הסניגוריה הציבורית מהמשך ייצוגו של הנאשם - זאת בעקבות חוסר אמון שמביע הנאשם בסניגורו ובסניגוריה הציבורית ובשל העובדה שהנאשם מבקש לנהל את ההליך המשפטי כראות עיניו, אוסר על הסניגור למסור מענה לכתב האישום ומבקש לחקור את עדי התביעה בעצמו. בהחלטתי מיום 28.2.17 קבעתי כי הבקשה תידון במעמד הדיון וכי על הצדדים להיות ערוכים לשמיעת הראיות.

- בדיון מיום 5.3.17 שב עו"ד לנג על בקשתו לשחרר את הסניגוריה הציבורית מייצוג הנאשם, שכן "ההגנה אינה משמשת כניצבת באולם" (עמ' 16, ש' 20). לאחר קיום דיון בבקשה - ולאחר שנערכה הפסקה על מנת לאפשר לנאשם לשוחח עם עו"ד לנג ולנסות להגיע למתווה במסגרתו מחד ימשיך להיות מיוצג על ידי הסניגוריה הציבורית ומאידך יתאפשר לו להיות מעורב ואקטיבי בניהול הגנתו - התרשמתי כי הנאשם עומד על דעתו לחקור את העדים בעצמו; עומד על דעתו למסור בעצמו תשובה לכתב האישום; ומבקש להיעזר בסניגור לצורך טכני בלבד (על מנת שיזמן עבורו עדי הגנה) - על כן, הוריתי על שחרורה של הסניגוריה הציבורית מהמשך ייצוגו של הנאשם (עמ' 16-23).

מסר הנאשם תשובתו המפורטת לכתב האישום כדלקמן:

הנאשם אישר כי תאו היה מלוכלך, אך טען שהמתלון ידע זאת מספר ימים לפני הארוע מושא כתב האישום ולא ביום הארוע עצמו; הנאשם הכחיש כי התנגד לניקוי התא, אך אישר שנתגלעו "חילוקי דעות" בינו לבין המתלון להיכן יוצאו המים מהתא, ועל כך "הסתכסכו"; הנאשם אישר כי הוצא בכוח מהתא על ידי המתלון והסוהר קובי ציפרוט, כשהמתלון הניח אזיקים על ידיו; לפני שהניחו אזיקים על ידיו, המתלון היכה אותו באגרופ; המתלון היכה אותו באגרופ, בשנית, לאחר שהובא לתחום בין שתי הדלתות באגף; לאחר הארוע, המתלון והסוהר ציפרוט כבלו את הנאשם לסורג של הדלת באגף, והסוהר ציפרוט נתן לו שלושה אגרופים לראש. השניים הפסיקו להכותו רק לאחר שהסב תשומת ליבם לקיומה של מצלמת אבטחה במקום הארוע.

- לאחר שנשמעה כפירתו המפורטת של הנאשם נשמעו 3 עדי התביעה - המתלון, כלאי חוסיין גדיר; הסוהר רס"ר קובי ציפרוט; וגובה הודעת הנאשם, מנשה אופק. לאחר תום פרשת התביעה ביקש הנאשם דחייה על מנת להיערך למסירת



עדות ונעתרתי לכך. עוד ביקש חומרי חקירה והוריתי למאשימה לנסות לאתרם (עמ' 48-49). הדיון נדחה ליום 24.5.17.

- לדיון שנערך ביום 24.5.17 לא התייצב הנאשם והוצא כנגדו צו הבאה ללא אפשרות שחרור. הדיון נדחה לשמיעת עדות הנאשם וסיכומים בעל פה ליום 11.6.17.

- ביום 11.6.17 התייצב הנאשם ונשמעה עדותו. בתום הדיון דחיתי בקשה מוקדמת שהגיש הנאשם במסגרתה ביקש להורות למאשימה לבצע השלמות חקירה, אך הוריתי על זימונם של שני עדי הגנה פוטנציאליים שהיה בעדותם, לכאורה, לשפוך אור על עניינים אותם העלה הנאשם - כל זאת על מנת לסייע לנאשם, אשר אינו מיוצג, בניהול הגנתו. הדיון נדחה לשמיעת שני עדי ההגנה וסיכומים בעל פה ליום 18.9.17.

- בין לבין, הגיש הנאשם בקשה להקלטת הדיון הנדחה. ביום 23.7.17 דחיתי בקשת הנאשם מהנימוקים שם; הנאשם הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה וביום 9.8.17 דחיתי גם בקשתו לעיון חוזר; על החלטותי אלה הגיש הנאשם עתירה לבית המשפט הגבוה לצדק, אשר נדחתה בפסק דין מיום 4.9.17 (בג"ץ 6683/17); כן נדחתה על ידי בית המשפט העליון בקשה לעיון חוזר בפסק הדין, וזאת ביום 19.9.17 וביום 1.10.17.

- ביום 10.9.17 הגיש הנאשם בקשה לעיון חוזר בהחלטתי לשחרר את הסניגוריה הציבורית מהמשך ייצוגו, ולאחר שנתקבלה תגובת הסניגוריה הציבורית דחיתי בקשתו בהחלטה מיום 17.9.17.

- ביום 11.9.17 שיגר הנאשם הודעה לבית המשפט לפיה במידה ותידחה בקשתו להשבת הייצוג מטעם הסניגוריה הציבורית והיות ובקשתו להקלטת הדיון נדחתה על ידי בית המשפט וכן נדחתה עתירתו לבית המשפט העליון, הרי שבדיון הנדחה "לא יפצה הנאשם פיו בכל דיון או דיונים בהמשך ההליך אשר לא תתאפשר הקלטתם".

- ביום 18.9.17 התייצבו שני עדי ההגנה שהזמין בית המשפט ואולם הנאשם מילא פיו מים וסירב לחקור את העדים, וזאת לאחר שבית המשפט שב והבהיר לנאשם המשמעות המשפטית של הימנעותו מלהפנות לעדים שאלות העשויות לתרום להגנתו. בית המשפט אף הפנה לעדים שאלות מיוזמתו וביקש התייחסותם לגירסת הנאשם - הכל על מנת לסייע לנאשם בהגנתו. בהמשך, אף נמנע הנאשם מלהשמיע סיכומי לענין האשמה, זאת גם לאחר שבית המשפט הסביר לו זכותו לעשות כן והמשמעות המשפטית של הימנעותו מכך (עמ' 68-73).

- הדיון נדחה למתן הכרעת דין ליום 15.10.17, ואולם הנאשם לא התייצב במועד זה. לאחר מכן, שימוע הכרעת דין נדחה מעת לעת, תוך שבית המשפט מוציא נגד הנאשם צווי הבאה ללא אפשרות שחרור, כשבהמשך, ההליכים נגד הנאשם הותלו לצורך איתורו והוצא נגדו צו מעצר (פרוטוקול מיום 27.12.17).

- ביום 17.2.21 שלח הנאשם בקשה לבית המשפט. בעקבות כך, הוריתי על חידוש ההליכים וקבעתי את הדיון ליום 25.2.21 לשימוע הכרעת הדין.

- במועד זה לא התייצב הנאשם ועל כן, שוב הותלו ההליכים לצורך איתורו והוצא נגדו צו מעצר.

- ביום 13.9.21 שב הנאשם והגיש בקשה לבית המשפט, ובהחלטתי מאותו היום קבעתי - "בית המשפט לא יידרש לטענותיו של הנאשם, בהתכתבות מרחוק, אשר פעם אחר פעם אינו מתייצב לדיונים בעניינו ומביא להתליית ההליכים לצורך איתורו - כל זאת כאשר תלוי ועומד נגדו צו מעצר. יתכבד הנאשם וימסור כתובת מגורים עדכנית לצורך איתורו".



- ביום 8.12.22 הוגשו נגד הנאשם, לאחר שאותר, בקשה למעצר עד לתום ההליכים ובקשה לחידוש ההליכים. בית משפט השלום בפת-תקוה (כב' השופט מלמד) קבע את התיק להיום לצורך שימוש הכרעת הדין, שהיתה מוכנה לשימוע, כאמור, עוד ביום 15.10.17.

3. אחר כל אלה, הגיעה העת לשמע את הכרעת הדין.

תמצית פרשת התביעה

4. **המתלונן, כלאי חוסיין גדיר**, משרת בשב"ס מאז שנת 2004 ובשנת 2013 שימש כמפקד אגף 9 בכלא רימונים. ביום הארוע, כמדי בוקר, ערך סיור בתאים. משהגיע לתא של הנאשם ראה שהתא מלוכלך ומטונף. הוא ביקש מהנאשם לנקות את התא. הנאשם סירב ו"ניסה למשוך את הזמן" (עמ' 35, ש' 22). המתלונן קרא לאסיר חוליה אשר ארגן כלים, סבון ואקונומיקה והחל לנקות את תאו של הנאשם. הנאשם "התחיל להפריע לאסיר בפעולת הנקיון" (עמ' 35, ש' 25). המתלונן אמר לנאשם שהוא מפריע לו ולאסיר החוליה וניגש אליו על מנת להוציאו מן התא. **"איך שבאתי להוציא אותו הוא נתן לי אגרוף בבטן בצורה, מלמטה למעלה, אז בא הסוהר קובי ציפרוט וכבלנו אותו ידיים, כבלנו אותו באזיקי ידיים, אמצעי זהירות, הוצאנו אותו החוצה לבין המחיצות, ליד היומן, המשכנו בנקיון של התא"** (עמ' 35, ש' 26).

המתלונן המשיך לתאר את מעשי הנאשם לאחר מכן, כדלקמן - **"סיימנו נקיון של התא, באתי להחזיר את הנאשם, הוא נתן לי עוד פעם אגרוף עם הידיים, הוא היה כבול, הובלנו אותו לתא, שמנו בתא, סגרתי ונעלתי את התא. אז יצא דיווח. דיווחתי לקב"ט של בית הסוהר. הוזמן חוקר וזהו. החוקר הגיע לאחר כמה ימים, נתתי עדות ובזה נגמר העניין"** (עמ' 35, ש' 29).

המתלונן נשאל מה אמר לו הנאשם אחרי שביקש ממנו לנקות את התא, אך הוא לא זכר. לאחר עיון בהודעתו, השיב שהנאשם אמר לו **"אתה מטומטם, אתה דפוק, כל מיני דברים כאלה"** (עמ' 36, ש' 5). המתלונן סיפר שזו פעם ראשונה שהוא נקלע לסיטואציה כזו עם אסיר ושלא היו "עניינים קודמים" בינו לבין הנאשם (עמ' 36).

5. **בחקירה הנגדית** הסביר המתלונן ש"אסיר חוליה" הוא אסיר שאחראי על נקיון האגף בתשלום (עמ' 36, ש' 20). הנאשם שאל את המתלונן לגבי יחסיהם עובר לארוע, תוך שהוא מאשר בגוף השאלה **"אנחנו היינו ביחסים טובים מאד עד שהתחיל האירוע"**, והמתלונן השיב שהוא ביחסים טובים עם כולם (עמ' 36, ש' 30). המתלונן השיב שלא ידע מראש שהתא של הנאשם מלוכלך, אך הסתבר לו בסיור שהתא היה מטונף לגמרי, "בלתי נסבל באותו יום... אוכל, קפה על הריצפה, כל מיני, שאריות של אוכל" (עמ' 37, ש' 11).

המתלונן זכר ארוע שאירע עם הנאשם יומיים לפני המקרה מושא כתב האישום, במסגרתו אסיר אחר שפך על פניו של הנאשם קפה כשהנאשם הציץ מהצוהר של התא. המתלונן הוציא לנאשם את הקפה מתוך העין ואף לקח אותו למרפאה לקבלת טיפול רפואי (עמ' 37, ש' 14-21).

לגבי הארוע מושא כתב האישום, הטיח הנאשם במתלונן את גירסתו לארוע לפיה **סירב לנקות את התא "כענין של שגרה" בכל התקופה ששהה בשב"ס**; אנדריי, מפקד האגף הקודם ששימש קצין משמרת, ביקש ממנו לנקות,



"לעשות טובה מיוחדת בשבילו ואני אמרתי לו שאנקה והסכמתי באופן חריג"; אך בשל הארוע של שפיכת הקפה לעין לא הרגיש טוב, היה לו חום, ועל כן לא ניקה את החדר; לדברי הנאשם אסיר החוליה - שכינויו "חצ'קון" - החל לשפוך 3-4 דליים לתוך התא בזמן שהנאשם היה במיטה, אך הנאשם כלל לא ראה את המתלונן, לא דיבר איתו באותו היום, ו"אתה ממציא דברים שלא היו" (עמ' 38, ש' 6-16). המתלונן השיב לנאשם שהוא זוכר את הארוע. הוא נכנס לתא, ביקש מהנאשם לנקות את התא, הנאשם לא רצה והחל למשוך זמן ולבסוף נאלץ המתלונן להביא אסיר אחר שינקה. הוא הדגיש שקודם הוא פונה לאסיר שנמצא בתוך התא בבקשה שינקה את התא ורק אם הוא מסרב לעשות כן הוא משתמש באסיר חוליה (עמ' 38, ש' 12-20). הנאשם שאל היכן ניתן לאתר את אסיר החוליה ("חצ'קון"), אך המתלונן השיב שאינו מכיר אותו ושזו הפעם הראשונה שהוא שומע את שמו (עמ' 38, ש' 26).

הנאשם הטיח במתלונן שהוא דווקא ניסה לסייע לאסיר החוליה לנקות את תאו בכך ששפשף באמצעות מברשת לכלוך מהרצפה והוציא מגב שהניח על הדלת על מנת להוציא מים מהתא, אך המתלונן השיב שהוא זוכר שהנאשם הפריע לאסיר החוליה שניקה, שכן אם לא היה מפריע לא היה המתלונן מנסה להוציאו מהתא (עמ' 39, ש' 17-19).

הנאשם שב והטיח במתלונן את גירסתו, תוך שהוא מאשר גירסת המתלונן - **"אז אני לא שכבתי במיטה אלא עמדתי ליד השרותים. לא הצלחת להוציא אותי מהתא. ובהמשך כפי הנראה קראת לקובי ציפרוט, אני לא הייתי אבל הוא הגיע ושניכם הוצאתם אותי מהתא. אני התנגדתי בהתחלה, זאת היתה טעות, לא הייתי צריך להתנגד",** והמתלונן שב והדגיש כי אם הנאשם לא היה מפריע ומתנגד להוצאתו מהתא, הוא לא היה מדבר איתו (עמ' 39, ש' 13-21).

בהמשך אף אישר הנאשם, תוך שהוא מטיח במתלונן את גירסתו, כי **"התערב"** בפעולת נקיון התא מצד אסיר החוליה, כי **"השאירו לי קודם את כל הזבל במקלחת פעם כשניקו קודם, בפעם הזאת אם היו משאירים את הזבל במקלחת לא הייתי מנקה ואם לא הייתי מנקה לא הייתי נכנס להתקלח במקלחת הזאת עם כל הלכלוך ואם לא הייתי מתקלח היה לי בעיות איתכם ולזה לא רציתי להגיע"**, אך המתלונן עמד על כך שהנאשם הפריע למהלך נקיון התא (עמ' 39, ש' 22-27).

הנאשם שאל את המתלונן אם יש מצלמות מעקב בתא והמתלונן אישר זאת, אך טען שאינו יודע אם קיים תיעוד: **"אני לא יודע, אני לא קצין בטחון, זה לא התחום שלי"** (עמ' 40, ש' 1-4; עמ' 40, ש' 18).

המתלונן נשאל אם זה נכון שהוא והסוהר ציפרוט היכו את הנאשם "בסיום הארוע מול המצלמה" ושהחזיק את הנאשם על מנת שציפרוט יכה אותו, אך המתלונן הכחיש זאת מכל וכל (עמ' 40, ש' 5-15). המתלונן שב וסיפר שלאחר שקיבל אגרוף מהנאשם בתוך התא, הוא והסוהר ציפרוט אזקו את הנאשם בשתי ידיו ושמו אותו בתא סינון. המתלונן הכחיש כי נתן לנאשם אגרוף בחזה (עמ' 40, ש' 30; עמ' 41, ש' 1-3). הוא הסביר שלאחר ששם את הנאשם בתא הסינון, סביר להניח שהקב"ט או המפקד אמרו לו להחזיר את הנאשם לתא ולהגיש תלונה במשטרה. כשהגיע לנאשם על מנת להחזירו לתא, אחרי שאסיר החוליה סיים לנקות את התא, נתן לו הנאשם אגרוף נוסף כשהיה אזוק בידיים (עמ' 41, ש' 17-21). בשלב זה, אישר הנאשם, למעשה, כי נתן למתלונן אגרוף -

"ש. למה נתתי לך אגרוף?"

ת. אני לא יודע, למה נתת לי את האגרוף הראשון?



ש. אני נתתי לך אגרוף כי אתה נתת לי אגרוף פעם שניה. בדיוק ככה ואם אני אלך לכלא גם אתה תלך.

ת. אתה משקר.

ש. אני טוען שאתה נתת לי אגרוף כשאני הייתי עם אזיקים ואני החזרתי לך" (עמ' 41, ש' 22).

המתלונן הופנה על ידי בית המשפט לגירסת הסוהר ציפרוט לפיה ראה את הנאשם נותן לו אגרוף עם יד אחת בלבד, כי הוא היה אזוק ביד אחת ולא בשתי ידיים כפי שציין המתלונן, אך המתלונן השיב "אני זוכר שהוא היה אזוק בשתי ידיים ונתן לי אגרוף כשהוא אזוק בשתי ידיים, יותר עם יד ימין" (עמ' 42, ש' 3). משנשאל המתלונן אם יש מצלמת אבטחה במקום בו קיבל את האגרוף השני מהנאשם השיב בחיוב (עמ' 42, ש' 11). בהמשך נשאל שוב המתלונן על ידי בית המשפט ואישר כי אזור הארוע מכוסה במצלמות אבטחה, אך לא ידע לתת תשובה לגבי קיומן של הקלטות של סרטוני המצלמות (עמ' 42, ש' 28-31). המתלונן לא זכר אם הגיע למקום מפקד המשמרת, כפי שאישר זאת הסוהר ציפרוט, אך אישר כי בדרך כלל מפקדי משמרת דואגים לתיעוד של ארועים מסוג זה ביומן האגף, אשר נשמר בארכיון (עמ' 42, ש' 5-24).

הנאשם שאל את המתלונן לגבי העובדה שגידף אותו עובר למכת האגרוף בתא והמתלונן השיב שהנאשם קילל ואמר "מטומטם וכל מיני דברים כאלה" (עמ' 43, ש' 1). בשלב זה, אישר הנאשם שיתכן שגידף את המתלונן, "יכול להיות שהיה גידוף אחד אבל אני גם לא מאמין", אך המתלונן עמד על כך שהנאשם אמר לו "מטומטם" וקילל (עמ' 43, ש' 2).

הנאשם שאל את המתלונן מדוע לא הגיע המקרה לדין משמעתי בפני קב"ט הכלא, נג'יב, והמתלונן השיב שלא ננקט הליך משמעתי ברגע שנפתחת חקירה משטרתית (עמ' 43, ש' 17).

בהמשך, שב הנאשם ואישר שהיכה באמצעות ידו בבטנו של המתלונן -

"ש. אני אומר לך שהייתי עם שתי ידיים אזוקות, אני הייתי מתאמן בקראטה בזמנו בתא, ורציתי לתת לו מכה כשהיד משוחררת לגמרי, לא נתתי לך מכה חזקה אלא משהו ברכות, אפילו בהילוך איטי, הייתי צריך להוריד את היד כאילו לכיוון מטה, כדי שהיד השניה לא תפריע. מה יש לך להגיד על הסיפור הזה? כי אני לא פוצצתי לך את הראש ולא נתתי מכה רצינית.

ת. כן, נתת לי שני אגרופים, ראשון בתוך התא מלמטה למעלה עם יד ימין, והשני בתא הסינון עם יד ימין כאשר שתי הידיים כבולות, יד שמאל מעל יד ימין ויד ימין נתנה את המכה, מלמטה למעלה.

ש.ב. באיזה חוזקה?

ת. היה חזק. כנראה הוא מתאמן בתא.

ש.ב. גרם לך נזק?

ת. לא, כי גם אני בחור מתאמן.

ש. אני זוכר שאחרי הארוע עשית כל מיני פרצופים שכואב לך ואני חשבתי שאתה צוחק ממני על כמה שהמכה



חלשה, אח"כ הבנתי שבאמת כאילו כואב לך" (עמ' 44, ש' 12-1).

6. הנאשם הגיש את הודעת המתלון מיום 16.5.13 שעה 16:00 (נ/4) לצורך הצבעה על סתירות. במסגרת ההודעה סיפר המתלון שהגיע לתא בו שהה הנאשם וראה שהוא מלוכלך. המתלון ביקש מהנאשם לנקות את התא אך הוא סרב. אז קרא המתלון לאסיר חוליה ומשהחל לנקות את התא הנאשם הפריע לו "באופן פעיל" - הלך על הרצפה כשהיתה רטובה והחל לקלל את המתלון במילים כמו "אתה מטומטם". אז הנאשם התקרב למתלון ונתן לו בוקס לכיוון הבטן התחתונה עם יד ימין מלמטה למעלה. המתלון הופתע שהנאשם נתן לו מכה ללא כל סיבה, "כל זאת מול עיניו של הסוהר קובי ציפרוט". המתלון והסוהר ציפרוט כבלו את הנאשם והובילו אותו בין שתי המחיצות, על מנת שיהיה שם בהפרדה. כאשר הגיע אליו בשנית, הנאשם נראה רגוע וידי אזורות, והנאשם שוב נתן למתלון אגרוף עם יד ימין לבטן התחתונה מלמטה למעלה. הסיבה למכות היא העובדה שהמתלון רצה שינקה את התא.

7. **הסוהר רס"ר קובי ציפרוט** העיד כי ביום הארוע שימש כסמל או זקיף בכלא רימונים. לדבריו, נאמר לו ולמתלון שהנאשם אינו נקי וחדרו אינו נקי. הנאשם שוהה ב"חדר מצלמה". העד צפה במסך וראה את המתלון ניגש לנאשם ומודיע לו שהוא צריך לנקות את החדר. היה ביניהם דין ודברים, הנאשם סרב לנקות את החדר, והובא אסיר חוליה על מנת לנקות את החדר. הנאשם הפריע לאסיר החוליה לנקות את החדר. המתלון ניגש לנאשם, הוא התבקש לצאת מהחדר, היה ביניהם דין ודברים, "ראיתי את ידיו של הנאשם מופנות כלפי המתלון. זה מה שאני זוכר... שלח את ידיו לכיוון שלו הביא לו מכה, אני לא זוכר במדויק מה היה... אני לא זוכר את כל המעשה. אני לא זוכר אם הביא לו אגרוף או דחף אותו" (עמ' 26, ש' 13-1).

לאחר שעין בהודעתו מיום 17.6.13 המשיך העד וסיפר שלאחר מכן "עכשיו אני נכנס לתוך התמונה, יוצא מיומן האגף בו אני צופה על הנעשה. מבקש מהנאשם לצאת החוצה או שאצטרך להשתמש בכוח. בשלב זה הנאשם מוביל את עצמו לכיוון חוץ האגף לבד בלי שימוש בכוח ובלי כלום, אז הוא המשיך בדיבורים לא ראויים לכיוון מפקד האגף, כמו אתה מטומטם ודברים נוספים. כשהתבקש להביא את הידיים להכבל שוב, היה כבר עם כבל אחד ביד, שלח עוד פעם או אגרוף או מכה לכיוון מפקד האגף. כשהוא עם היד הכבולה שולח אגרוף או מכה לכיוון בטנו של מפקד האגף. זה האירוע בגדול. אחרי זה הגיע מפקד משמרת וכבל את ידו והוציא אותו מהאגף" (עמ' 26, ש' 18). העד הכחיש שהפעיל כוח כלפי הנאשם או שהיכה אותו במהלך הארוע (עמ' 26, ש' 24).

8. **בחקירה הנגדית** נתבקש העד לספר על ארוע אלימות קודם בו נפל הנאשם קורבן לתקיפה מצד אסירים אחרים ואישר כי חודש או חודשיים לפני הארוע מושא כתב האישום היה בין הנאשם לבין אסירי החוליה המנקים את האגף דין ודברים. הנאשם הותקף על ידי אחד האסירים והעד עצר את התקיפה, הזיז את האסיר התוקף והוציא את הנאשם מהאגף. העד אישר שבאותו מקרה למרות שהנאשם קיבל לפחות אגרוף אחד ונגרר על הרצפה, הוא לא ניסה להחזיר מכות לאסירים התוקפים (עמ' 27).

באשר לארוע מושא כתב האישום, הרחיב העד וסיפר שלפני שהגיע מפקד האגף, המתלון, העד ביקש מהנאשם לנקות את החדר, אך הנאשם סרב ואמר "אני לא מנקה חדרים, אני לא חדרנית ולא ניקיתי אף פעם". אז פנה העד למתלון ואמר לו שהנאשם לא מוכן לנקות את החדר למרות שהעד ביקש ממנו, כפי שהורה אותו המתלון. המתלון נכנס לתא, ובשלב זה חזר העד לעמדה ביומן, ותוך שהוא צופה בנעשה במסך, ראה את המתלון מבקש מהנאשם



שינקה את החדר (עמ' 28). לאחר שהנאשם סירב, קרא המתלונן לאסיר חוליה אשר החל לנקות את החדר והנאשם **הפריע לו לעשות כן** (עמ' 29). את כל זאת ראה העד במסך בעמדת היומן. אז התבקש הנאשם על ידי המתלונן לצאת מהתא ונשמע "מלל בקול". הנאשם התבקש להגיש ידיים לאזיקה, נאזק ביד אחת, והזיז את המתלונן "**או בדחיפה או בתנועת אגרופ, זה אני לא יכול לדעת, תנועה בידיים לכיוון הגוף שלו**" (עמ' 30, ש' 8-10). הנאשם יצא מהתא ללובי ואז העד הבחין בו בעיניים ולא דרך מסך הטלויזיה. העד נשאל אם זה נכון שהוציא את הנאשם בכוח מן התא יחד עם המתלונן והשיב "**אני הוצאתי אותך בכוח מהתא? לא... אתה יצאת מהתא מרצונך החופשי לאחר שנאמר לך שאם לא תצא נשתמש בכוח**" (עמ' 30, ש' 18-20).

בשלב זה הצהיר הנאשם - "**אין לי טענה לגבי ההוצאה בכוח. זה היה טעות שלי שהתנגדתי והתנגדתי לכמה שניות ואחרי זה באמת נתתי להם**" (עמ' 30, ש' 22).

לדברי העד, הנאשם נאזק ביד אחת על ידי המתלונן, יצא מהתא וחזר אליו, ואז ניגש אליו העד ואמר לו שאם לא יצא מהתא בצורה מכובדת המתלונן והעד יאלצו להשתמש נגדו בכוח (עמ' 31, ש' 11-20). העד המשיך לספר שהנאשם **יצא לכיוון המחיצה שבאגף עם אזיק על יד אחת (ראה השרטוט נ/1) והתבקש על ידי המתלונן להושיט את היד השניה ואז הנאשם סירב להיכבל**. בזמן זה חזר העד ליומן על מנת לדווח למפקד המשמרת שהנאשם מסרב להיכבל וכי דרוש לו סיוע של סוהר או כוח נוסף כדי לסייע להוציא את הנאשם החוצה. **בשלב זה, העד נעמד מול הנאשם כשהוא מסרב לתת את ידו למתלונן, והנאשם הודף את המתלונן במכת יד או אגרופ עם היד האחת שעליה נמצא האזיק**. העד עמד מול הנאשם במרחק של כמטר כשהושיט את ידו לעבר המתלונן (עמ' 32, ש' 1-25). העד לא יכול היה לתאר באיזו עוצמה היתה המכה שהפנה הנאשם למתלונן (עמ' 32, ש' 30), אך ציין ש"גדיר הלך אחורה" (עמ' 33, ש' 1). הנאשם הטיח בעד שבהודעתו סיפר שהנאשם נתן למתלונן שני אגרופים, אך העד טען שסיפר שנתן אגרופ אחד (עמ' 33, ש' 28).

ברשות בית המשפט, ולאחר שהעד סיים להעיד, הושב העד לדוכן העדים והנאשם שאל אותו שאלה נוספת והיא האם המתלונן נתן לנאשם אגרופ או תקף אותו לפני שהנאשם נתן למתלונן אגרופ. על כך השיב העד - "אינני זוכר, אם רשום במזכר או בהודעה אני אינני רשם אף פעם על צד אחד, גם אם הסוהר טעה או עשה את עבודתו בצורה נכונה כדי להגיע למטרה זה נרשם... אני מציין שלא מוזכר במזכר שלי שגדיר יזם מגע פיזי עם הנאשם עובר לתקיפתו (עמ' 35, ש' 7-1).

9. הנאשם הגיש את הודעת העד מיום 17.6.13 שעה 11:30 (נ/2) לצורך הצבעה על סתירות. במסגרת ההודעה סיפר העד ששימש כזקיף באגף "צופה על התא ב... מצלמה". הוא שמע ויכוחים ויצא לכיוון התא. הוא ראה את הנאשם נותן מכה למתלונן, "**ראיתי את ידיו של רן לכיוון גופו של גדיר, וגדיר הולך לאחור**". אז אמר לנאשם לצאת מהתא, כשלנאשם "**אזיק על יד אחת**". הנאשם סירב לצאת אך העד אמר שיאלץ להשתמש בכוח ואז הנאשם יצא מהתא בכוחות עצמו. כשהגיע בין שתי המחיצות, "**גדיר נכנס כדי להמשיך כבילה ביד השניה האסיר קילל אותו ואמר לו 'מטומטם' כל מיני דברים כאלה. גדיר ניסה לשים לו כבלים והאסיר נתן אגרופ לבטן של גדיר. הגיע כוח של מ. משמרת ושם לו אזיקים וככה נגמר הארוע**". הנאשם נתן למתלונן את האגרופ עם יד ימין שעליה היה אזיק אחד.

10. עוד הוגש נ/3, מזכר שערך העד לאחר הארוע, ביום 7.5.13, שם כתב: "**האסיר רן קנדי יתבקש לנקות**



החדר על ידי מפקד האגף ולאחר שסירב ניכנס אסיר חוליה ואז הפריעה לאסיר חוליה לנקות יתבקש לצאת מהתא סירב ושניכנס מפקד האגף להוציא אותו מהתא תקף אותו לבסוף נקבל ויצאה לבין המחיצות והוחזר לאחר נקיון החדר" (הטעויות במקור).

11. **החוקר מנשה אופק** העיד על נסיבות גביית הודעת הנאשם (ת/1). לדבריו, ההודעה נגבתה בכלא, הנאשם קיבל הודעה על זכותו להיוועץ בעורך-דין, הנאשם סירב לחתום על האזהרה וסירב לחתום על ההודעה. העד נשאל על דברים שרשם בסוף ההודעה, לפיהם הנאשם קם ועזב את החדר וסירב לחזור לחקירה והחוקר ויתר על החזרתו בכוח היות וכמעט הושלמה החקירה, והשיב שמדובר בדבר שהוא שכיח אצל נחקרים המסרבים להמשיך ולהיחקר ועוזבים את חדר החקירות. לחוקר שיקול דעת אם להשיב את הנחקר לצורך סיום החקירה ובמקרה זה הוא בחר שלא לעשות כן (עמ' 45, ש' 1). לגבי מצלמות האבטחה הבהיר העד -

"ת. ... שאלתי את הקצין האחראי אם יש מצלמות אבטחה והוא אמר לי שאין מצלמות שמכסות את הארוע.

ש.ב. אם אומר לך שלפניך עמד עד שאמר שיש 3 מצלמות בתא שלו שמכסות את האירוע ומצלמה אחת בחדר הסינון שגם מכסות את האירוע.

ת. כשאני אומר שאין מצלמות שמכסות את האירוע, זאת אומרת שהן לא מקליטות את האירוע, יכול להיות שיש מצלמות שרואים אותם און ליין אך הן לא מקליטות את האירוע. מבחינתי, מצלמות שאני יכול להתייחס אליהן הן מצלמות שאני יכול להוריד את מצלמות האבטחה ולצרום בדיסק, במקרה שלפנינו לא היה דבר כזה, לא היה מצלמה שהקליטה סרטון אבטחה" (עמ' 45, ש' 8).

12. לאחר שהוקראה באזני הנאשם הודעתו מיום 16.5.13 שעה 17:00, היא הוגשה וסומנה ת/1, והנאשם חקר את העד בחקירה נגדית. ואולם טרם החל בחקירה הנגדית, הצהיר לפרוטוקול את הדברים הבאים - הנאשם אישר שהוא התעלם מהחוקר באופן מופגן לאורך כל החקירה; כי הוא ישב כשגבו מופנה לחוקר; שבזמן החקירה הוא פנה ל"קצין אנדר" (ראה להלן), אשר הביא אותו לחדר החקירה, וביקש ממנו שיעזור לו עם האוכל באגף, כל זאת תוך התעלמות משאלות החוקר; היות ולאנדר" "לא היה נעים" מהסיטואציה, הוא קם ועזב את חדר החקירות והנאשם בעקבותיו (עמ' 45, ש' 27 עד עמ' 46, ש' 5).

13. **בחקירה הנגדית** טען הנאשם שאמר לעד, לפני החקירה, שלא ידבר איתו עד שידבר עם עורך דין ויבהיר לו מה רצונו, אך העד השיב שהעמיד את הנאשם על זכותו להיוועץ בעורך דין והנאשם לא רצה (עמ' 46, ש' 20). העד שב וטען שפנה לאדם האחראי על מצלמות האבטחה, העביר לו תאריך ושעה וביקש ממנו לבדוק אם קיים תיעוד של הארוע, אך יכול להיות שהיתה מצלמה שכיסתה את הארוע והיא לא הקליטה (עמ' 46, ש' 28). משנשאל העד מיהו אותו אחראי מצלמות אליו פנה, עיין במזכר שערך והשיב -

"ת. הקב"ט, אני מעיין במזכר ורואה שלא רשמתי את שמו. כתוב במזכר שזה קצין אג"מ.

ש.ב. למה לא רשמתי את שמו?



ת. כי זה אותו אחד כל הזמן, אבל החליפו אותו כנראה מאז. הוא בדק ואמר לי שאין. כשאני מקבל תשובה כזאת אין" (עמ' 47, ש' 1).

עוד נשאל העד על ידי בית המשפט מדוע לא מצא לגבות הודעה מקצין המשמרת, אשר לטענת העד ציפרוט הגיע מיד לאחר הארוע, ויכול היה לשפוך אור על גירסאותיהם הספונטאניות של המעורבים, והשיב "אם יש משהו הוא צריך לרשום דו"ח פעולה, אם הוא לא רשם סימן שאין, זה ארוע פשוט ביותר..." (עמ' 47, ש' 8). העד אף נשאל על ידי בית המשפט מדוע לא מצא לנכון לגבות הודעה מאסיר החוליה ("חצ'קון") אשר גם המתלונן וגם העד ציפרוט אישרו שנכח, לכל הפחות, בחלקו הראשון של הארוע בעת התקיפה הראשונה של המתלונן. לאחר שעין בהודעת המתלונן, השיב העד "אני לא יודע מי אסיר החוליה הזה" (עמ' 47, ש' 21). העד אף לא יכול היה לומר אם קיים רישום או מעקב של אסירי חוליה על מנת לנסות ולאתר היום את אסיר החוליה הרלוונטי (עמ' 48, ש' 4).

14. לאחר שב"כ המאשימה הכריז "אלו עדיו", ועל מנת לסייע לנאשם בהגנתו, נדחה מועד הדיון לצורך שמיעת עדות הנאשם. כמו כן, ניתנה החלטה לפיה על המאשימה לבדוק אם נשמר יומן המבצעים באגף הכלא הרלוונטי, על מנת לאתר פרטים שנרשמו בו - אם נרשמו - לגבי הארוע מושא כתב האישום; עוד נתבקשה המאשימה לבדוק את רשימת האסירים באגף, באותה תקופה, על מנת לנסות ולאתר שמו של אסיר החוליה "חצ'קון" (ככל הנראה בעל שם תאילנדי), לצורך זימונו כעד הגנה (עמ' 48-49).

בהודעה מיום 22.3.17 הודיעה המאשימה כי נערך בירור בדבר קיום יומן מבצעים באגף מיום הארוע וכן נערכה בדיקה לענין זהות אסיר החוליה ממוצא תאילנדי שכונה על ידי הנאשם "חצ'קוני", ובבדיקה התברר כי לא ניתן לאתר את היומן ואת האסיר.

גירסת הנאשם

15. **הנאשם בהודעתו** מיום 16.5.13 (ת/1) סירב להשיב לשאלות החוקר. הוא נשאל מדוע נתן למפקד האגף אגרופים; האם הוא מסוכסך עם מישהו משרות בתי הסוהר; מדוע לא נתן למנקה לנקות את תאו - והשיב "לא עונה". משנשאל אם מבין שהוא חייב להשיב על השאלות על מנת להגן על עצמו, השיב - "אני שם זין על השב"ס". משנשאל אם הוא מבין שאסור לו להפעיל אלימות כלפי עובדי ציבור ובהם אנשי שב"ס שאחרת ייפגע מכך מבחינה פלילית או משמעית, השיב - "עובדה שלא עשו לי כלום וחזרתי לאגף שלי". משנשאל במפורש אם השתמשו כנגדו בכוח, השיב - "הם לא מסוגלים". משנשאל מדוע תקף את מפקד האגף באגרופים, השיב - "לא רוצה להשיב לך, זהו שלום לך (החשוד קם, עוזב את החדר, מסרב לחזור לחקירה מאחר וזה כמעט סוף העדות אני מוותר על החזרתו בכוח)".

16. **הנאשם, בעדותו**, סיפר על ארוע האלימות שקדם לארוע מושא כתב האישום, במסגרתו הותקף על ידי אסירים אחרים והסוהר ציפרוט הוציא אותו מהאגף. הנאשם סירב לחזור לאותו אגף ואמנם הועבר לאגף הפרדות. לדבריו, ביקש להגיש תלונה כנגד אותו אסיר שתקף אותו, אמנם לא נענה בשלילה, אך אף אחד לא הגיע לגבות תלונתו. מאותה סיבה, לדבריו, רשאי היה להבין שאם יבחר להתלונן כנגד המתלונן בתיקנו, "לא יצמח מזה כלום" (עמ' 52, ש' 29).



לגבי הארוע מושא כתב האישום - הנאשם אישר שתאו היה "מאוד מלוכלך", אך זאת מכיוון שאסירים התנכלו לו - אחד שפך לו כוס קפה לפניו, שני זרק ביצה וכדומה (עמ' 53, ש' 15-19). לדבריו, קיים נוהג לפיו אחת לשבועיים מנהלת המתקן עורכת סיור וכנראה בעקבות זאת התעורר חששו של המתלונן, מפקד האגף, בגלל אותו סיור צפוי. המתלונן ידע שהתא מלוכלך מספר ימים לפני מועד הארוע. לדבריו, קצין בשם אנדר"י ביקש ממנו יומיים לפני הארוע לנקות את התא, "ואני הסכמתי דווקא כמחווה מיוחדת כלפיו", אך למחרת לא חש בטוב בעקבות הקפה ששפך על פניו אסיר אחר (עמ' 53, ש' 27). הנאשם אישר שביום הארוע, בשעה 08:00 בקירוב, הגיע לתאו המתלונן, יחד עם אסיר החוליה חצ'קון, וזה החל לשפוך דליי מים לתוך החדר. לדבריו, איש לא ביקש ממנו לנקות את התא. הנאשם הדגיש כי בהתנהלות המתלונן לא היה שום דבר עוין כלפיו. להיפך, הנאשם ראה בהתנהגות המתלונן - בכך שהביא אסיר חוליה שינקת את התא במקומו, בעוד אסירים אחרים נדרשים לנקות תאם בעצמם - כמחווה חיובית כלפיו. עוד הקפיד הנאשם להדגיש כי לו ולמתלונן "יחסים טובים מאוד שהיו לי איתו קודם. הייתי איתו ביחסים טובים מאד כשהייתי באגף 10... אישית הייתי איתו ביחסים טובים מאוד" (עמ' 55, ש' 7-13). הנאשם אף אישר כי לא הסכים לאופן בו אסיר החוליה ניקה את התא, "החילוקי דעות התחילו כשהיה מקום לנתב את המים החוצה מהחדר", אם כי טען שעזר לו לנקות בכך שנטל מידו את המברשת והבריש לכלוך שהיה על הריצפה. הנאשם טען שחשש שהלכלוך ינוקז אל תוך המקלחת, יישאר שם ויגרום לו שלא להתקלח. על כן - "היה מצב שהמתלונן אמר לחצ'קון להוציא את המים למקלחת, אני אמרתי לו תוציא את המים החוצה" (עמ' 55, ש' 24). הנאשם נטל מגב שאסיר החוליה הצמיד לדלת התא כדי שלא תיסגר וזאת על מנת לנתב את המים בעצמו למקלחת. "לדידו של המתלונן, זאת הייתה הפרעה. זה חשבתי מאוחר. המתלונן טוען שאני לא רציתי שינקו לי את החדר. על רקע זה הסכסוך וזה שקר ברור... לדידו סביר שזאת הייתה הפרעה. באופן מוצדק במידה מסוימת" (עמ' 55, ש' 32 עד עמ' 56, ש' 3). הנאשם אישר שהמתלונן ניסה להוציאו מהתא מספר פעמים בכך שתפס אותו, כ-3 פעמים, ולא הצליח. לאחר מכן, קרא לסוהר ציפרוט והוציא את הנאשם מהתא. הנאשם הדגיש שלא היתה כל אלימות בתוך התא ואם הופעלה אלימות הרי שהיתה חייבת להיות מתועדת על ידי אחת ממצלמות האבטחה המתעדות את התא (עמ' 56, ש' 10). משיצאו הנאשם והמתלונן מהתא ונעמדו בנקודה אותה סימן בשרטוט שהגיש (נ/5), "בשלב מסוים המתלונן הכה אותי באגרופ... אני החזרתי למתלונן אגרופ. אין טענה להגנה עצמית" (עמ' 56, ש' 24-31). הנאשם הודה כי "יכול להיות רצו לשים לי אזיקים בגלל ש'הפרעתי' לו כמו שהזכרתי קודם... יכול להיות שחיכינו כי הוא חיכה שיביאו אזיקים" (עמ' 56, ש' 32 עד עמ' 57, ש' 2). הנאשם שיער ש"יכול להיות שהוא הרשה לעצמו לתת לי אגרופ דווקא מפני שהיינו ביחסים טובים מאד עד אז... היה מדובר בארוע פשוט" (עמ' 57, ש' 12).

במקום אחר שב הנאשם והתייחס לאגרופ, כביכול, שקיבל מהמתלונן ולאגרופ שהיכה במתלונן -

"האגרופ שהמתלונן נתן לי היה אגרופ ישר. אני לא זוכר לאיפה, סביר שלאזור החזה, או הכתף, לא יודע. אני הייתי עם אזיקים. אני התאמנתי בקראטה בזמנו, אני לא מסתיר. הגעתי לחגורה חומה... כשהייתי עם אזיקים הוא עומד מולי, אם אני רוצה שהיד תהיה משוחררת אני צריך שהיד השניה תהיה ישרה. אם היד עם אזיקים היא לא ישרה. בגלל זה התכופתי ועשיתי תנועה כזו (מדגים שליחת יד ימין קדימה כשיד שמאל מעליה אזוקה). על מנת שיד שמאל לא תפריע ליד ימין. בנקודה זו יתכן וסביר שציפרוט לא משקר שהוא אומר שנתתי לו אגרופ עם שתי ידיים... מרחוק יכול להיות שזה נראה לו כאילו נתתי לו אגרופ עם שתי ידיים" (עמ' 57, ש' 19).

בהמשך הוסיף הנאשם את התיאור הבא -



"יש אירוע אחד שקרה אחרי... הם לקחו אותי לקצה העליין של מסדרון B... כמה שאני זוכר כבולו אותי לסורג. אני זוכר שהמתלונן אמר לציפרוט שיכבול אותי עם הרגל לסורג כשהיא למעלה. להתעלל בי. כשהרגל תהיה ב-90 מעלות. את זה בסוף הם לא עשו. הם ניסו אני חושב. 2,3 פעמים הם ניסו. בזמן שהייתי כבול, אם אני לא טועה, המתלונן (ציפרוט) החזיק אותי עם שתי ידיים ונתן לי שלוש אגרופים בראש, בקשת גדולה. האמת שלא כל כך כאב והזכרתי כבר שהם הפסיקו כשאני אמרתי להם 'אתם לא נורמאליים אנחנו בדיוק מול המצלמה'... זה פחות או יותר הסוף, הם הפסיקו כשהם הבינו שיש מצלמות" (עמ' 58, ש' 1).

עוד התייחס הנאשם לאגרוף שנתן למתלונן - "חשוב לי שיוכן שהיה מדובר במכה רכה, אני לא חשבתי שיכאב לו, המתלונן אחרי שנתתי לו את המכה, הוא עשה פרצופים כאלה של כאילו כואב לו ואני חשבתי שהוא לועג לי, אני לא חשבתי שכואב לו, אלא הפוך, שהוא צוחק עלי שהמכה חלשה, כאילו באירוניה, אבל בדיעבד הבנתי שבאמת כאב לו, כי שחררתי לו אנרגיה לתוך הגוף" (עמ' 58, ש' 14).

לגבי גובה ההודעה, החוקר מנשה אופק - טען הנאשם שלחדר החקירות הביא אותו קצין בשם אנדריי. עוד הסביר שאמר לחוקר שכל מה שהתרחש בארוע התרחש מול המצלמות (עמ' 58, ש' 27-32). עוד טען לפני החוקר שהוא לא ידבר בחקירה ללא עורך דין (עמ' 59, ש' 2). בחקירה השיב על מספר שאלות וזאת על מנת שהחוקר לא יציג את ההתעלמות שלו ואת העובדה שלא התייחס אליו "כמשהו על רקע של הפרעה נפשית" (עמ' 59, ש' 7). לדברי הנאשם, במהלך החקירה הוא שוחח במופגן עם הקצין אנדריי, "כדי להפגין את ההתעלמות שלי ממנו", כאשר לקראת סוף החקירה יצא הקצין אנדריי מהחדר והנאשם בעקבותיו, אז גובה ההודעה כתב בהודעה כאילו הנאשם ברח ממנו (עמ' 59, ש' 13).

הנאשם הסביר מדוע לא מסר גירסה מלאה בפני החוקר אופק - "המערכת המשפטית היא כזאת שאם המתלונן מגיש תלונה נגדי ומשקר ואני הולך ומספר מה שהיה הוא נתן לי אגרוף אני החזרתי לו אגרוף אז יגידו אתה מודה טוב ויפה לך לבית סוהר, או לפחות תספוג הרשעה. המתלונן לא מודה, אין ראיות, לך הביתה. זה המערכת המשפטית. בגדול. ככה שאני סבור שההתנהלות שלי אז היתה הגיונית לגמרי" (עמ' 59, ש' 29).

17. **בחקירה הנגדית** נשאל הנאשם כיצד - בניגוד לגירסתו בבית המשפט לפיה הוכה על ידי המתלונן והסוהר ציפרוט - השיב בהודעתו **1/ת** לשאלה מפורשת אם אנשי השב"ס השתמשו נגדו בכוח, כי "**הם לא מסוגלים**". על כך השיב הנאשם - "**אני לא זוכר מה אמרתי, אבל אני מניח שככל שהדברים משקפים את החקירה, יכול להיות שיש שם שיבוש, יכול להיות שיבוש במתכוון או בשוגג, יכול להיות חלק ממה שאמרתי, הדבר הכי סביר שנראה לי או הדבר הראשון שעולה בדעתי שלא קישרתי את זה לאירועים, שחשבתי שקישרתי את זה באופן כללי שהוא שואל אותי אם ישתמשו נגדי בכח בעתיד, אבל זה גם כן לא נראה לי סביר, כי אני לא בן אדם חזק פיזית בצורה יוצאת דופן ולא מבין למה שאני אגיד דבר כזה**" (עמ' 63, ש' 4).

לגבי העובדה שכינה את המתלונן "מטומטם" השיב הנאשם - "יתכן ואמרתי לו מילת גנאי, אני לא זוכר, עבר הרבה זמן מאז האירועים, וזה לא בלתי אפשרי שאני יגיד לו מילה מטומטם או טיפש או אידיוט או לא יודע מה. אני לא סבור שאמרתי והדברים ששם הם... שכחתי מה רציתי להגיד... אני חושב רציתי להגיד מוזרים ביותר כי הוא מציג תמונה שכאילו סתם התנפלתי עליו בקללות כמו איזה בן אדם שהוא לא בסדר בראש" (עמ' 63, ש' 30).



הנאשם שב ואישר שסירב לנקות את תאו והוסיף - "אני לא הייתי מוכן לנקות את התא באף מקום ובשום תא שהייתי, אני לא עובד נקיון של השב"ס ולדעתי אם המדינה כוללת אדם זה מתפקידה לספק לו רמת הגיינה סבירה בתא שבו הוא נמצא... ובאמת כשהייתי בכלא מעשיהו, לפני רימונים, העבירו אותי לאגף אחר כי לא הייתי מוכן לנקות את התא..." (עמ' 64, ש' 16).

הנאשם נשאל מדוע לא הטיח בעד ציפרוט שנתן לו, לכאורה, 3 אגרופים לראש. תחילה השיב שלאחר שהסניגור הציבורי שוחרר מהמשך ייצוגו לא היה מוכן לחקירתו הנגדית של העד ציפרוט (עמ' 65, ש' 26); לאחר מכן, טען שלא חשב על זה (עמ' 65, ש' 28); לאחר שנאמר לו כיצד יתכן שלא חשב על דבר כה מהותי, השיב שאין לכך נפקות ישירה לארועים עצמם ונראה שאף עורך דין מהשורה לא היה מעלה ענין זה (עמ' 66, ש' 1).

18. יצוין, כי בבקשתו מיום 5.6.17 ביקש הנאשם שתבוצע השלמת חקירה בענין בדיקת כלל מצלמות האבטחה המוצבות באגף הרלוונטי; כמו כן, ביקש שתיגבה הודעה מקצין הבטחון (נג'יב חסון) על מנת לעמת דברי החוקר מנשה אופק לפיהם פנה אליו בענין מצלמות האבטחה והלה השיב לו שלא קיים תיעוד; עוד ביקש הנאשם כי תיגבה הודעה מהקצין אנדריי, אשר כביכול נכח בעת חקירתו על ידי החוקר מנשה אופק ויכול לשפוך אור על נסיבות גביית הודעתו.

בהחלטה שניתנה ביום 11.6.17 - ולאחר ששמעתי את עדות הנאשם - לא ראיתי להורות למאשימה לבצע השלמת חקירה כמבוקש, ואולם, הוריתי על זימון של שני עדי ההגנה הפוטנציאליים - **רב כלאי נג'יב חסון וכלאי אנדריי וולוויק** - על מנת שתינתן לנאשם הזדמנות לשאול את העדים כל שאלה רלוונטיות, באופן בלתי אמצעי, ועל מנת לברר עימם הנקודות השנויות במחלוקת - לגבי מצלמות אבטחה והשאלה אם הן מקליטות או לא; ולגבי נסיבות גביית הודעת הנאשם.

19. כמפורט לעיל, בין לבין, הגיש הנאשם בקשה להקלטת דיוני בית המשפט ובקשתו נדחתה. בקשה לעיון חוזר שהגיש נדחתה אף היא. עתירה לבג"ץ שהגיש הנאשם כנגד ההחלטות דן נדחתה על הסף וכך גם בקשה לעיון חוזר בפסק הדין. בעקבות דחיית עתירתו של הנאשם, הוא הצהיר בהודעה מיום 12.9.17 כי בעקבות דחיית בקשתו להקליט את דיוני בית המשפט ובעקבות דחיית העתירה שהגיש לבג"ץ, "לא יפצה הנאשם פיו בכל דיון או דיונים בהמשך ההליך אשר לא תתאפשר הקלטתם".

20. כך, למרות שהתייצבו עדי ההגנה לדיון ביום 18.9.17 - ולמרות שבית המשפט שב והבהיר לנאשם הנפקות המשפטית של הימנעותו מלהפנות לעדי ההגנה שאלות רלוונטיות - סירב הנאשם להציג לעדים שאלות ובחר לשתוק במהלך הדיון.

על מנת לסייע לנאשם בהגנתו, שאל בית המשפט את העדים שאלות שניראו לו רלוונטיות מתוך גירסת הנאשם והבקשה שהגיש. כך, נשאל **העד רב כלאי נג'יב חסון**, מי שהיה קצין אג"מ בכלא רימונים, אודות גירסת הנאשם, לפיה שאל אותו בזמנו וזה אמר לו שבדק את כל המצלמות "משעה תשע ואילך ואין כלום" (עמ' 66, ש' 9-13). ואולם, העד השיב "אני מצטער, אני לא זוכר את הארוע, לא זוכר שיחה כזאת עם הנאשם כמו שהוא טוען" (עמ' 70, ש' 2).

וכך, נשאל **העד כלאי אנדריי וולוויק**, מי שהיה מפקד אגף או עוזר מפקד משמרת בכלא רימונים, אודות גירסת הנאשם לפיה התעלם במופגן מגובה ההודעה מנשה אופק, שוחח עם העד במהלך החקירה ומשקם העד ויצא מהחדר



יצא הנאשם אחריו באמצע החקירה (עמ' 59, ש' 10-17), אך העד טען שהוא לא זוכר ארוע כזה, "אין לי מושג על מה מדובר" (עמ' 71, ש' 7).

21. בהמשך, סירב הנאשם אף להשמיע סיכומיו לענין האשמה, וזאת לאחר שבית המשפט שב והסביר לו שזכותו לעשות כן ואף הסביר לו הנפקות המשפטית של אי השמעת סיכומים (עמ' 73).

דין והכרעה

22. לאחר ששמעתי את עדי התביעה מזה ואת הנאשם מזה, ולאחר שהתרשמתי מהם באופן בלתי אמצעי, ולאחר שעיינתי במוצגים ובפרוטוקול הדיון, אני קובע שהוכח לפניי, מעבר לספק סביר, שהנאשם תקף את המתלון, עובד הציבור, בעת מילוי תפקידו, וזאת בשתי הזדמנויות - פעם אחת בכך שהיכה מכת אגרוף בבטנו של המתלון כשהשניים שהו בתאו של הנאשם, ולאחר שהנאשם סירב לנקות את התא והפריע לאסיר החוליה לנקות את התא וסירב להתפנות מהתא לבקשת המתלון ואף התנגד לפינויו; ופעם שניה בכך שכאשר שהו הנאשם והמתלון באזור המחיצות באגף, היכה הנאשם את המתלון בבטנו במכת אגרוף, באמצעות יד ימין, כששתי ידיו של הנאשם (או יד אחת בלבד) אזוקות. להלן טעמיי:

א. עדותו של המתלון היתה מהימנה ואמינה עליי. התרשמתי שהמתלון - על אף חלופ הזמן מאז הארוע (מעל 4 שנים) - נצמד ככל הניתן לעובדות המקרה, ניסה לדייק בסיפור המעשה, נמנע מלהשחיר את הנאשם, נמנע מלהפריז בתיאור המקרה או להחמיר מעשיו של הנאשם ותשובותיו היו ענייניות ומתיישרות עם ההגיון הבריא והשכל הישר. זאת ועוד, גירסת המתלון מצאה חיזוק משמעותי בעדותו של הנאשם, אשר אישר כי לא היה לו כל סכסוך עם המתלון; כי יחסיו עם המתלון היו טובים מאוד; וכן, אישר הנאשם חלקים נרחבים מדברי המתלון, כמפורט להלן.

ב. כאמור גירסת המתלון אמינה והגיונית - הוא סיפר כיצד הגיע לתאו של הנאשם על מנת לבקש ממנו לנקות את התא, אך הנאשם סירב. המתלון נהג עם הנאשם בהגינות רבה, ובמקום להכריח את הנאשם לנקות את התא - או לנקוט כנגדו בצעדים משמעותיים - הוא נעזר באסיר חוליה, אשר הובא במיוחד לצורך ניקוי התא, זאת אף שאין זה מתפקידם של אסירי חוליה לנקות תאי אסירים, אלא לנקות מרחבים ציבוריים באגף. בין אם הנאשם "עזר" לאסיר החוליה לנקות את התא (כגירסת הנאשם) ובין אם הפריע לו בעבודתו (כגירסת המתלון), אשר נתאשרה לבסוף, בחצי פה, על ידי הנאשם (עמ' 55, ש' 32 עד עמ' 56, ש' 3) - אין מחלוקת שהנאשם נתבקש לצאת מהתא והתנגד לכך (ראה גירסת המתלון וראה דברי הנאשם המאשר זאת (עמ' 39, ש' 13-31; עמ' 30, ש' 22)). בשלב זה, וכאשר המתלון מזעיק את הסוהר ציפרוט, הצופה במתרחש באמצעות טלוויזיה במעגל סגור, ולאחר שניות בודדות מגיע על מנת לסייע לו, אך הגיונית וסבירה גירסת המתלון לפיה הנאשם נתן לו מכת אגרוף בבטן. הנאשם, איפוא, הוצא על ידי המתלון והסוהר ציפרוט לאזור המחיצות באגף. בהמשך, ומשנסתיימה מלאכת נקיון התא, שב המתלון למקום בו שהה הנאשם ושוב היתה אינטראקציה בין השניים. בין אם שתי ידיו של הנאשם היו אזוקות (כגירסת המתלון והנאשם) ובין אם יד אחת של הנאשם היתה אזוקה (כגירסת ציפרוט) - אין מחלוקת שהנאשם נתן למתלון מכת אגרוף באמצעות ידו הימנית לכיוון הבטן, שהרי גם הנאשם מאשר: **"בשלב מסוים המתלון הכה אותי באגרוף... אני החזרתי למתלון אגרוף. אין טענה להגנה עצמית"** (עמ' 56, ש' 24-31).



ג. גירסתו האמינה והמהימנה של המתלונן מתחזקת ומסתייעת בעדותו של הסוהר ציפרוט שאף היא אמינה עליו. הסוהר ציפרוט סיפר שצפה בחלקו הראשון של הארוע באמצעות טלוויזיה במעגל סגור כששהה ביומן, מרחק של מספר מטרים בודדים מתאו של הנאשם. הוא הבחין בהתנהלות קולנית וביכוח בין המתלונן לבין הנאשם על רקע העובדה שהנאשם מפריע לאסיר החוליה לנקות את תאו. בשלב מסוים, הבחין בנאשם מבצע "דחיפה", "תנועת אגרוף" או "תנועה בידים" לכיוון גופו של המתלונן, ואז הוא הגיע לתא וסייע למתלונן בהוצאת הנאשם מהתא. גם לארוע התקיפה השני היה הסוהר ציפרוט עד ראיה והוא סיפר שהבחין בנאשם נותן מכת אגרוף בבטנו של המתלונן, כשידו האחת אזוקה.

ד. גם המתלונן וגם הסוהר ציפרוט העידו שהנאשם הטיח במתלונן דברים לא ראויים, כמו "אתה מטומטם", עובדה שהנאשם נמנע מלהכחיש בפה מלא.

23. אם לא די בשתי עדויות אלה - עדות ישירה של המתלונן ועדות של עד ראיה אשר מעשי התקיפה בוצעו לנגד עיניו - הרי שגירסתו הכבושה של הנאשם, כמו גם העובדה שלא מסר כל גירסה בחקירתו במשטרה, והודאתו בבית המשפט במרבית הפרטים שנמסרו על ידי המתלונן, מחזקת את התשתית הראייתית נגדו. הכל כמפורט להלן:

א. הנאשם סירב לשתף פעולה בחקירתו במשטרה ונמנע מלהשיב לשאלות החוקר, זאת ללא כל סיבה מתקבלת על הדעת. הנאשם הסביר שאם היה מספר בחקירתו ש"החזיר" למתלונן אגרוף, היתה רואה הרשות בדבריו "הודאה" והיתה נסללת הדרך להרשעתו ואם הנחקר "לא מודה, אין ראיות, לך הביתה". אינני מקבל הסבר זה וההיפך הוא הנכון - במידה והנאשם היה מוסר בחקירתו שנאלץ להחזיר למתלונן אגרוף לאחר שקיבל ממנו אגרוף, היתה מחוייבת המשטרה לפנות למתלונן ולקבל תגובתו לגירסת הנאשם. עוד היתה שוקלת לערוך עימות בין הנאשם לבין המתלונן על מנת לתהות על גירסאותיהם. ואולם, הנאשם העדיף שלא למסור כל גירסה ושלא לבקש מגובה ההודעה להעביר תלונתו כנגד המתלונן, בגין אגרוף שקיבל ממנו, לכאורה, ליאח"ס. בכך הביא לחיזוק הראיות נגדו והביא לכך שגירסתו בבית המשפט תהא כבושה ומשקלה מועט ביותר.

ב. הנאשם לא הזכיר בהודעתו ואף לא טען לאלימות שהופעלה כנגדו במהלך הארוע או לאחריו על ידי מי מהמעורבים, זאת חרף העובדה שנשאל על כך במפורש על ידי גובה ההודעה - **"ש. האם השתמשו נגדך בכוח? ת. הם לא מסוגלים" (ת/1)**. הסבריו של הנאשם לפיהם קיים שיבוש בהודעתו; או כי לא חשב שמדובר באלימות הנוגעת לאותו ארוע; או כי חשב שמדובר באלימות עתידית - הם הסברים מופרכים ולא אמינים.

ג. הנאשם הודה שכדרך שגרה, וכענין של מדיניות, הוא מסרב לנקות את תאו בכלא - כך עשה לפני כן עת שהה בכלא מעשיו וכך נהג גם בכלא רימונים. למעשה, הנאשם נאות "לעשות טובה" למפקד אנדריי בכך שהואיל בטובו להסכים לנקות את תאו, אך שב וסירב לעשות כן כשלטענתו לא הרגיש טוב. בכך, כאמור, חיזוק לגירסת המתלונן לפיה הנאשם סירב לנקות את התא. גם הזמנת אסיר החוליה על ידי המתלונן מחזקת גירסתו לפיה הנאשם סירב לנקות את התא.

ד. הנאשם אף תמך בגירסת המתלונן לפיה הפריע לאסיר החוליה לנקות את התא, בכך שאישר שהתערב בניקוי התא על ידי הפניית המים למקום אחר והוצאת המגב מן הדלת. הוא אף אישר שהמתלונן צדק בכך שראה בכך "הפרעה" (עמ' 55, ש' 32 עד עמ' 56, ש' 3).



ה. הנאשם חיזק גירסתו של המתלון לפיה קרא לו "מטומטם", בכך שטען ש"זה לא בלתי אפשרי" שקרא לו "מטומטם", "טיפש" או "אידיוט".

ו. הנאשם הודה שלא היה צריך להתנגד להוצאתו מהתא על ידי המתלון והסוהר ציפרוט - **"שניכם הוצאתם אותי מהתא. אני התנגדתי בהתחלה, זאת היתה טעות, לא הייתי צריך להתנגד"** (עמ' 39, ש' 13-31); **"אין לי טענה לגבי ההוצאה בכוח. זה היה טעות שלי שהתנגדתי והתנגדתי לכמה שניות ואחרי זה באמת נתתי להם"** (עמ' 30, ש' 22).

ז. הנאשם הודה בכך שהטיח אגרוף לבטנו של המתלון כשידיו היו אזוקות - אגרוף שחשב שלא יסב למתלון כאב, ואולם בדיעבד הבין שהסב לו כאב. הנאשם אף הודה שלא עשה כן מתוך הגנה עצמית - **"אין טענה להגנה עצמית"** (עמ' 56, ש' 24-31).

ח. הנאשם נמנע מלשאול את הסוהר ציפרוט לגבי ארוע האלימות החמור שהפנו כלפיו, לכאורה, המתלון וציפרוט, בין שתי הדלתות בפתח האגף - ארוע שכלל כבילת רגלו לסורג והטחת שלושה אגרופים לראשו מצד הסוהר ציפרוט, והופסק רק לאחר שהנאשם טען בפניהם שהאזור מכוסה על ידי מצלמת אבטחה. הימנעותו זו של הנאשם פועלת כנגדו ביתר שאת, זאת נוכח העובדה שלגירסתו, דווקא הסוהר ציפרוט הוא זה שפעל כנגדו באלימות מופלגת כשהיכה בראשו בשלוש מכות אגרוף.

ט. הנאשם אישר שלא היה לו כל סכסוך מוקדם עם המתלון ועל כן, אין זה סביר שהמתלון יעליל על הנאשם עלילת שווא. נהפוך הוא, הנאשם הקפיד להדגיש לאורך כל המשפט את מערכת היחסים הטובה ששררה בינו לבין המתלון: **"אנחנו היינו ביחסים טובים מאד עד שהתחיל האירוע"; "יחסים טובים מאוד שהיו לי איתו קודם. הייתי איתו ביחסים טובים מאד כשהייתי באגף 10... אישית הייתי איתו ביחסים טובים מאוד"**.

24. כשאלה פני הדברים, ומשאיני נותן אמון בגירסת הנאשם לפיה הוכה על ידי המתלון במכת אגרוף קודם שהיכה את המתלון במכת אגרוף בבטנו, ואיני נותן אמון בגירסת הנאשם לפיה הוכה על ידי המתלון והסוהר ציפרוט לאחר הארוע, כמתואר על ידו, הרי שהוכחו לפניי העובדות המנויות בכתב האישום מעבר לספק סביר.

25. טרם סיום אציין שלא נעלמו מעיני העניינים הבאים:

א. קיומן של סתירות מסוימות בין עדות המתלון לעדות הסוהר ציפרוט - למשל, העובדה שהמתלון מסר (כפי שאישר הנאשם) שהנאשם נתן לו מכת אגרוף כששתי ידיו אזוקות ואילו הסוהר ציפרוט העיד שרק יד אחת של הנאשם היתה אזוקה; העובדה שבהודעת המתלון מסר כי הוא וציפרוט הוציאו את הנאשם מהתא תוך שהם כובלים ידיו, ואילו ציפרוט בעדותו סיפר שלא הפעיל כוח כלפי הנאשם ביציאתו מהתא ולא אזק אותו; העובדה שהסוהר ציפרוט מסר שמפקד המשמרת הגיע בתום הארוע והמתלון לא זכר זאת; העובדה שהסוהר ציפרוט מסר שתחילה נשלח על ידי המתלון לבקש מהנאשם לנקות את התא, ואילו המתלון מסר שרק בבוקר הארוע נודע לו כי תאו של הנאשם מלוכלך; והעובדה שבמזכר 3/ הסוהר ציפרוט כלל לא הזכיר את חלקו השני של הארוע - מכת האגרוף שהיכה הנאשם בבטנו של המתלון, אלא ציין רק את התקיפה בתוך התא.

ואולם, לא התרשמתי שמדובר בסתירות מהותיות או כאלה היורדות לשורשו של ענין, כאשר גירסת הנאשם, כמפורט



לעיל, מחזקת את עדויות המתלונן ועד הראיה ציפרוט.

ב. אי חקירת עדים רלוונטיים (אסיר החוליה "חצ'קון" וקצין המשמרת, אשר לגירסת הסוהר ציפרוט הגיע מיד לאחר הארוע ועזר להשתלט על הנאשם) ואי תפיסת יומן המבצעים (יומן האגף) - גם כאן, נוכח הראיות שהצטברו כנגד הנאשם וגירסתו המחזקת אותן, לא התרשמתי שמדובר במחדלי חקירה שהביאו לפגיעה בהגנת הנאשם או לעיוות דין.

ג. אי רישום שמו המלא של מי שעל פי הנטען (על ידי החוקר מנשה אופק) בדק אם במקום הארוע מצלמות אבטחה מקליטות - כאן רופא הפגם בכך שהובא לעדות מי שהיה קצין אג"מ כלא רימונים, רב כלאי נג'יב חסון, ואולם הנאשם, מטעמיו הוא, נמנע מלהפנות לעד שאלות רלוונטיות.

סוף דבר

26. אני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, וכפועל יוצא מכך בעבירה של **תקיפת עובד ציבור**, בניגוד לסעיף 382א(א) יחד עם סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"ג, 11 דצמבר 2022, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד שלומי רותם גרינבוים והנאשם. כן נוכח עו"ד יזהר קונפורטי מטעם הסניגוריה הציבורית.